מ"י 26380/12/18 – אהרן דאוידיאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 26380-12-18 מדינת ישראל נ' דאוידיאן

לפני כבוד השופטת אפרת בוסני	
המבקש:	אהרן דאוידיאן
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

<u>החלטה</u>

המבקש שוחרר ממעצרו בערובה ובתנאים שהסכימו הצדדים, כאמור בהחלטה בפרוטוקול הדיון מיום 25.12.2018.

סמוך לאחר מתן ההחלטה, תחילה בעל פה ולאחר מכן בכתב, ביקש המבקש לתקן את פרוטוקול הדיון בהתייחס לתנאי הקבוע בסעיף 4 להחלטה, שעניינו איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים מהנוספים בפרשה למשך 30 יום. דיון בבקשה התקיים בו ביום.

ב"כ המבקש חזר על בקשתו לתיקון פרוטוקול הדיון, טען שהתנאי בסעיף 4 להחלטה לא היה על דעתו וביקש לסייג את איסור יצירת הקשר לפרטי החקירה ולחלופין לקצר את משכו לתקופת מעצר הבית - 10 ימים. ב"כ המבקש הדגיש בטיעוניו את הקושי מבחינת המבקש בהותרת איסור יצירת קשר מוחלט שתוצאתו, שעם תום מעצר הבית ייבצר מהמבקש להיפגש ולשהות בחברת בני משפחתו.

המשיבה התנגדה לתיקון התנאי וטענה שמדובר בתנאי הניתן בדרך שבשגרה. נציג המשיבה הבהיר כי בפרשה מעורבים בני משפחה של המבקש ולמעט סיוג התנאי בנוגע לאשת המבקש - לגביה הסכימה המשיבה כי איסור יצירת הקשר יחול על פרטי החקירה, לגבי מעורבים נוספים הכוללים קרובי משפחה של המבקש וכן לגבי ילדיו, עמדה המשיבה על כך שאיסור יצירת הקשר לא יסויג ויחול לתקופה של 30 יום, כפי שנקבע בהחלטה.

דיון

במוקד בקשת המבקש לתקן את "ההסכמה" בפרוטוקול הדיון, כך שאחד התנאים לשחרור המבקש בערובה ובתנאים ולפיו נאסר על המבקש ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם המעורבים הנוספים בבקשה יצומצם מ-30 יום ל-10 ימים (תקופת מעצר הבית) ולחלופין יסויג ויחול אך על פרטי החקירה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בקשה מעין זו אינה דבר שכיח וראוי היה לעמוד על התנגדות לתנאים מסוימים קודם למתן ההחלטה. ספק גם אם נכון להגדיר בקשה זו כבקשה לתיקון פרוטוקול, עת שהבקשה לשחרור המבקש בתנאים הוגשה כבקשה מוסכמת, ובא כוח המבקש לא טען כנגד התנאים שהוצגו כהסכמה (למעט הותרת שיעור ההפקדה לשיקול דעת בית המשפט). יחד עם זאת, בא כוח המבקש פנה בבקשה לבית המשפט סמוך למתן ההחלטה והמשיבה לא טענה בשום שלב שאין מדובר בטעות. לפיכך אתייחס לבקשה כבקשה לעיון חוזר בהחלטה, בנסיבות המיוחדות שנוצרו.

תנאי האוסר על חשוד ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם מעורבים נוספים בחקירה, בין אם מדובר באיסור קשר מוחלט ובין אם מדובר באיסור קשר הנוגע לפרטי החקירה, מחייב מתן אמון של בית משפט בחשוד. גם אם פעמים רבות תנאי מסוג זה ניתן בהסכמה, מקום בו אין הסכמה יש מקום לבחון האם התנאי הכרחי, בין היתר, בשים לב למהות החשדות, מיהותו של החשוד, זהותם של המעורבים הנוספים ופעולות החקירה לביצוע.

בחנתי שיקולים אלה ואת טענות הצדדים. מהיכרותי את תיק החקירה, את החשדות בהן נחשד המבקש ותוך איזון בין זכויות החשוד מצד לבין פעולות החקירה שהציגה המשיבה בדיון מצד וכן בשים לב שבין הגורמים מעורבים נכללים בני משפחה של המבקש - מצאתי כי ניתן במקרה זה להקל במעט בתנאי הקבוע בסעיף 4 להחלטתי בפרוטוקול הדיון מיום 27.12.2018 באופן הבא:

ייאסר על המבקש ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם כל המעורבים בפרשה למשך 30 מיום 27.12.2018. ואולם, בכל הנוגע לרעיית המבקש וילדיו איסור יצירת הקשר המוחלט יהיה בתוקפו למשך 10 ימי מעצר הבית. בתום תקופת מעצר הבית, המבקש יוכל ליצור קשר עם רעייתו וילדיו, אולם ייאסר עליו ליצור עמם קשר, ישיר או עקיף, בכל דבר ועניין הנוגע לחקירה.

אין באמור לגרוע מכך שבתקופת מעצר הבית של המבקש, איסור יצירת הקשר לא יחול על בתו של המבקש - הודיה דוידיאן ועל כלתו - נופר דוידיאן ובלבד שלא ישוחחו על פרטי החקירה.

ביתר התנאים אין שינוי.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©